

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Žmolilové a soudců Mgr. Šárky Bokůvkové a Mgr. Tomáše Ožany ve věci

žalobce: **MVDr. Rudolf S.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátkou Mgr. Hanou Bočková
sídlem Nádražní 308/3, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **ALTERAGRA s. r. o.**, IČO 47682710
sídlem č. p. 541, 793 83 Jindřichov
zastoupená advokátem Mgr. René Gemmelem
sídlem Poštovní 39/2, 702 00 Ostrava

o zaplacení částky 1 560 556 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobce a žalované proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále - pobočka v Krnově ze dne 11. 2. 2021, č. j. 209 C 7/2017-494,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v odstavci I. výroku **mění** tak, že se žaloba na zaplacení částky 175 047 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,5 % ročně z této částky od 2. 10. 2012 do zaplacení, **zamítá**.
- II. V odstavci II. výroku se rozsudek okresního soudu **potvrzuje**.
- III. Žalobce **je povinen nahradit** žalované náklady řízení ve výši 220 005 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalované.

- IV. Žalobce je **povinen nahradit** státu na účet Okresního soudu v Bruntále náklady řízení ve výši 469 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalobce je **povinen nahradit** žalované náklady odvolacího řízení 90 114 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalované.

Odůvodnění:

- Okresní soud výše uvedeným rozsudkem uložil žalované povinnost zaplatit žalobci 175 047 Kč s 7,5 % ročním úrokem z prodlení z této částky od 2. 10. 2012 do zaplacení (výrok I.), žalobu co do částky 1 385 509 Kč s úrokem z prodlení, který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, z částky 175 047 Kč od 2. 4. 2009 do zaplacení, z částky 175 047 Kč od 2. 10. 2009 do zaplacení, z částky 175 047 Kč od 2. 4. 2010 do zaplacení, se 7,75 % ročním úrokem z prodlení z částky 175 047 Kč od 2. 10. 2010 do zaplacení, z částky 175 047 Kč od 2. 4. 2011 do zaplacení, z částky 175 047 Kč od 2. 10. 2011 do zaplacení, z částky 175 047 Kč od 2. 4. 2012 do zaplacení, a se 7,05 % ročním úrokem z prodlení z částky 160 180 Kč od 2. 4. 2013 do zaplacení zamítl (výrok II.), uložil žalobci povinnost nahradit žalované náklady řízení 171 604 Kč (výrok III.) a povinnost žalobci nahradit státu náklady řízení 469 Kč (výrok IV.). Okresní soud vyšel ze zjištění, že žalovaná a žalobce, který byl jejím jednatelem, uzavřeli dne 28. 12. 2008 nájemní smlouvu, kterou žalobce pronajal žalované pozemky za nájemné ve výši 350 094 Kč ročně, kdy doba splatnosti nájemného nebyla ve smlouvě stanovena. Smlouvu podepsal za žalovanou Ivo V. jako jeho druhý jednatel. Žalovaná měla pronajaté pozemky i od Ivo V. a dalších osob. Jednatelé si vypláceli mzdu, a to i formou plateb pojištění a podobně. Dále bylo běžnou praxí, že jednatelé půjčovali žalované peníze na financování běžného provozu, které jinak ve firmě vždy zpočátku roku chyběly. Poté si je inkasovali zpět buď v hotovosti, z účtu nebo platbami ve svůj prospěch. Tyto transakce považovali za půjčky a vratky půjček. Jediná platba určená žalobci výslovně na platbu nájemného byla učiněna dne 16. 12. 2009 a činila 50 000 Kč. Dne 17. 7. 2014 bylo zahájeno insolvenční řízení žalované, v rámci kterého žalobce tentýž den přihlásil svou pohledávku vůči žalované ve výši 1 400 376 Kč představující nezaplacený nájem splatný mezi 1. 4. 2009 až 1. 10. 2012. Insolvenční návrh byl zamítnut rozhodnutím ze dne 12. 4. 2016, které bylo zveřejněno téhož dne, právní moci nabylo dne 28. 2. 2017. Po právní stránce okresní soud dospěl k závěru, že žalobce jednal při podpisu uznání dluhu dne 13. 11. 2012 jménem žalované ve střetu zájmů a uznání dluhu je dle § 22 odst. 2 obč. zákoníku neplatné. Námitka promlčení je tedy dle § 100 odst. 1 obč. zákoníku důvodná, kdy nájemné je promlčeno uplynutím 3leté promlčecí lhůty bez ohledu na stavení promlčení insolvencí vyjma nájemného splatného dle § 671 odst. 2 obč. zákoníku dne 1. 10. 2011, 1. 4. 2012 a 1. 10. 2012. U těchto tří nájemných došlo dnem 17. 7. 2014 ke stavení promlčecí doby, a to do dne zveřejnění rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu, tedy 12. 4. 2016. Tímto dnem tedy počala znovu běžet promlčecí doba, která pak u nájemného splatného dne 1. 10. 2011 skončila dne 27. 6. 2016, u nájemného splatného dne 1. 4. 2012 skončila dne 27. 12. 2016 a u nájemného splatného dne 1. 10. 2012 skončila dne 27. 6. 2017. Nájemné splatné dne 1. 10. 2012 není promlčeno, rovněž nelze dle § 1978 odst. 2 o. z. přihlížet ke sporné pohledávce žalované z tvrzené škody a rovněž není nárok žalobce v rozporu s dobrými mravy. Námitka o neurčitosti nájemní smlouvy byla žalovanou podána po koncentraci řízení a ze samotné smlouvy nelze žádné rozpory zjistit.
- Proti výrokům II., III. a IV. rozsudku podal žalobce odvolání, které odůvodnil tím, že okresní soud nesprávně posoudil neplatnost uznání dluhu a nesprávně posoudil otázku stavení promlčecí lhůty insolvenčním řízením.
- K odvolání žalobce se žalovaná vyjádřila tak, že okresní soud správně posoudil otázku a délku stavení promlčecí lhůty v důsledku insolvenčního řízení. V případě, že pohledávka žalobce je

pohledávkou z bezdůvodného obohacení, pak by se promlčení nestavělo, neboť žalobce přihlásil pohledávku z nájemného.

4. Proti výroku I. podala odvolání žalovaná, které odůvodnila tím, že okresní soud měl vyzývat žalobce k doložení tvrzené přílohy smlouvy s vymezeními pozemky a teprve pak hodnotit určitost a platnost smlouvy o nájmu. Dále okresní soud nepřihlédl k tomu, že peníze, které žalobce čerpal od žalované, byly platbami na nájemné, když žádný jiný závazek žalované nebyl v řízení prokázán. Dále má za to, že řádně a určitě započítala proti pohledávkám žalobce své pohledávky z titulu způsobené škody. Pouhá skutečnost, že žalobce tyto pohledávky rozporuje, je nečiní nejistými ve smyslu § 1978 o. z. Tvrzené pohledávky žalobce tak zanikly splněním, popř. následnými zápočty žalované.
5. Z podnětu včasného odvolání žalobce a žalované přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, podle ustanovení § 206 odst. 1 a § 212 věty první o. s. ř. v celém rozsahu se závěrem, že odvolání žalobce není důvodné. Odvolání žalované je důvodné.
6. Odvolací soud doplnil dokazování, kdy z výpisu z katastru nemovitostí ke dni 28. 12. 2008 (č. l. 576 - 597) zjistil, že žalobce byl zapsán jako vlastník pozemků
 - na LV č. xxx pro katastrální území Třemešná, obec Třemešná o celkové výměře 93 055 m².
 - na LV xxx v katastrálním území Pitárne, obec Vysoká, o celkové výměře 51 147 m².
 - na LV xxx v katastrálním území Jindřichov ve Slezsku, obec Jindřichov, o celkové výměře 2 521 066 m².
 - na LV xxx v katastrálním území Arnultovice u Jindřichova, obec Jindřichov, o celkové výměře 826 243 m².
 - Celkem tedy žalobce vlastnil pozemky o výměře 3 485 580 m².
7. Z kopie nájemní smlouvy předložené žalobcem ze dne 28. 12. 2008 (č. l. 599 - 601) soud zjistil, že obsahuje přílohu vymezující pronajímané pozemky, kdy po porovnání s výpisem z katastru nemovitostí uvedeným výše v odstavci 6. rozsudku ohledně rozlohy a čísel pozemků
 - z LV č. xxx pro katastrální území Třemešná nebyly pronajaty pozemky číslo parcelní xxx (o výměře 2868 m²); xxx (o výměře 436 m²); xxx (o výměře 2250 m²); xxx (o výměře 213 m²), St. xxx (o výměře 164 m²). Zbývající pozemky tedy mají dle katastru výměru 87 124 m².
 - Pro katastrální území Pitárné měly být pronajaty všechny pozemky evidované na LV xxx, ovšem ve výměře 51 157 m², tedy větší o 10 m² větší oproti evidované celkové výměře dle katastru 51 147 m².
 - Z LV č. xxx v katastrálním území Jindřichov ve Slezsku neměl být pronajat pozemek číslo parcelní xxx (o výměře 296 m²). Zbývající pronajaté pozemky podle katastru nemovitostí měly výměru 2 520 770 m². Celkem tedy pozemky pronajaté dle katastru nemovitostí v Třemešné a Jindřichově měly výměru 2 607 894 m², ovšem v příloze smlouvy je uvedeno 2 623 540 m²
 - Z LV č. xxx v katastrálním území Arnultovice u Jindřichova neměly být pronajaty pozemky číslo parcelní xxx (o výměře 1022 m²); xxx (o výměře 119 m²). Pronajaté zbývající pozemky dle katastru měly mít výměru 825 102 m², což neodpovídá výměře uvedené v příloze 826 243 m²
 - Ač dle přílohy měly mít pronajímané pozemky výměru 3 500 940 m², podle katastru nemovitostí pronajímané pozemky měly výměru 3 484 143 m²
8. Z výše uvedeného je zřejmé, že kromě prohození čísla LV u katastrálních území Arnultovice u Jindřichova Jindřichov ve Slezsku v nájemní smlouvě, existují i rozpory mezi přílohou nájemní smlouvy a katastrem. Podle přílohy ne všechny pozemky žalobce uvedené na LV měly být pronajímany a výměry pozemků, které měly být dle přílohy pronajaty, neodpovídají celkovým výměrám pozemků podle katastru nemovitostí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.

9. Dále odvolací soud provedl dokazování kopií notářského opisu (č. l. 642) nájemní smlouvy ze dne 28. 12. 2008. Opis nájemní smlouvy vyhotovil dne 31. 3. 2021 notář JUDr. Jaromír Kožíak a jím zhotovený opis smlouvy žádnou přílohu s výčtem pozemků neobsahuje.
10. Odvolací soud rovněž provedl důkaz čtením části protokolu Okresního soudu v Bruntále - pobočky v Krnově ze dne 9. 12. 2021 sp. zn. 19 C 75/2020 (č. l. 603), kde účastník řízení uvedl, že o nájemní smlouvu z 28. 12. 2008 požádal Rudolfa S., který nechal vyhotovit notářský opis a tento účastníkovi dal. Jde o opis provedený k důkazu výše.
11. Odvolací soud rovněž provedl důkaz čtením části výpovědi žalobce (č. l. 603) z protokolu Okresního soudu v Bruntále - pobočky v Krnově ze dne 18. 2. 2021 sp. zn. 19 C 75/2020, kde žalobce vypověděl, že nájemní smlouvu chystal druhý jednatel, a že si nevybavuje, že by součástí smlouvy byly nějaké sestavy LV.
12. Po doplnění dokazování má odvolací soud za prokázané, že nájemní smlouva z 28. 12. 2008 neměla přílohu, jež by pronajímané pozemky vymezovala. Svědčí o tom skutečnost, že žalobce nepředložil smlouvu včetně přílohy s žalobou, že ji nepředložil včetně přílohy s žalobou ani v jiném sporu u Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 24 Cm 91/2015. Dále žalobce nechal udělat v roce 2021 notářsky ověřenou kopii smlouvy, kdy originál smlouvy předložený notáři přílohu neobsahoval. Sám žalobce v jiném řízení uvedl, že smlouvu nechystal on a že si nevybavuje, že by součástí smlouvy byly sestavy LV. Nyní předložená smlouva včetně přílohy byla ze strany žalované hodnověrně zpochybněna co do její pravosti. Odvolací soud tedy neprovedl účastnický výslech žalobce, kdy jde o důkaz podpůrný, co do hodnověrnosti problematický, kdy z dosud provedených důkazů je zřejmé, že přílohu smlouva neměla, jinak by ji žalobce byl schopen předložit již při podání samotné žaloby a notář by ověřil smlouvu včetně přílohy, jež měla být její nedílnou součástí.
13. Pokud jde o právní posouzení, odvolací soud oproti okresnímu soudu dospěl k závěru, že smlouva o nájmu pozemků ze dne 28. 12. 2008 je neplatná podle § 37 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku (obč. zák.) pro její neurčitost. Podstatnou náležitostí smlouvy o nájmu je dle § 663 odst. 1 obč. zák. vymezení předmětu nájmu. Nájemní smlouva obsahuje prohlášení vlastníka v článku I. odst. 1 jaké pozemky vlastní. Zde je chyba, kdy u katastrálního území Arnultovice u Jindřichova je uvedeno ve smlouvě LV číslo xxx (ač žalobce v řízení předkládá LV číslo xxx) a u katastrálního území Jindřichov ve Slezsku je ve smlouvě LV číslo xxx (ač žalobce v řízení předkládá LV číslo xxx). Tedy zjevně došlo ve smlouvě k prohození čísel LV, neboť pokud by měla být smlouva posuzována jen podle čísla LV, tak žalobce ke dni uzavření nájemní smlouvy nemovitosti označené v článku I. odst. 1. v tomto rozsahu prohozených LV nevlastnil. Nezúčastněné osobě nemůže být tato chyba zřejmá a čistě podle odstavce 1 smlouvy žalovaná projevuje vůli pronajmout i pozemky, které zčásti nevlastní. Uvedený odstavec je pouze prohlášení vlastníka a předmět nájmu tedy nijak nevymezuje.
14. Dále nájemní smlouva obsahuje v článku I. odst. 2 výměru pronajímaných pozemků 350,0940 ha a uvádí, že soupis pronajímaných pozemků je nedílnou součástí nájemní smlouvy. Předmět nájmu je tedy vymezen až článkem I. odst. 2 smlouvy, kdy z výměry nelze pozemky identifikovat a jediné vymezení předmětu nájmu je tedy soupis pozemků, který má být přiložen. Nutno dále uvést, že výměra pronajímaných pozemků neodpovídá výměře pozemků, jež žalobce dle prohlášení v odstavci 1. a dle LV ke dni uzavření nájemní smlouvy vlastnil (i pokud by bylo přihlédnuto k prohození čísel LV), nelze tedy nijak ztotožnit nemovitosti v odstavci 1. s nemovitostmi dle odstavce 2. smlouvy. Předmětem nájmu navíc neměly být všechny pozemky, jež žalobce dle svého prohlášení v odstavci 1 vlastnil, ale pouze pozemky vymezené odstavcem 2. a přílohou smlouvy. Příloha nájemní smlouvy však nebyla žalobcem k žalobě doložena a podle skutkového zjištění odvolacího soudu ani nikdy neexistovala. O tom svědčí skutečnost, že žalobce nebyl schopen přílohu předložit ve svých sporech, jež vede (insolvenční návrh žalobce sp. zn. KSOS 39 INS 19608/2014, žaloba u Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 24 Cm 91/2015). Důvodný je poukaz žalované i na skutečnost, že notář pořídil dne 31. 3. 2021 ověřenou kopii nájemní smlouvy a nedílná

příloha u smlouvy nebyla, neboť není součástí notářsky ověřené kopie. Předmět nájmu tedy nelze ze smlouvy zjistit, ze strany odvolacího soudu by již nešlo o výklad, ale o dotváření obsahu právního úkonu.

15. V důsledku neplatnosti nájemní smlouvy má žalobce dle § 457 obč. zák. právo na náhradu bezdůvodného obohacení v rozsahu obvyklého nájemného. Žalobce žalobou požadoval nájemné (tj. podle právního závěru odvolacího soudu náhradu) za období od 28. 12. 2008 do 16. 6. 2013. Bezdůvodné obohacení se pak promlčí podle § 107 odst. 1 za dva roky ode dne, kdy se oprávněný dozví, že došlo k bezdůvodnému obohacení a kdo se na jeho úkor obohatil a podle odst. 2 obč. zák. se promlčí nejpozději uplynutím tří let. Promlčecí lhůta začíná běžet dnem, kdy mohl žalobce své právo uplatnit u soudu, tj. každým dnem jednotlivě, neboť žalobce znal okolnost, kdo se obohatil a o kolik (výši sjednaného nájemného) po celou dobu. Rovněž oba účastníci věděli o skutečnosti, že vymezení předmětu nájmu je ponecháno na příloze, kterou smlouva neměla a předmět nájmu tedy není vymezen dostatečně určitě. Dle odvolacího soudu tedy znali účastníci všechny skutkové okolnosti případu a subjektivní promlčecí lhůta běžela žalobci za každý den samostatně, bez ohledu na to, že žalobce posuzoval smlouvu jako platnou. K tomu např. závěry Nejvyššího soudu v usnesení sp. zn. 28 Cdo 3148/2009 ze dne *V případě bezdůvodného obohacení získaného plněním z neplatné smlouvy je takovou rozhodující vědomostí znalost oprávněného těch skutkových okolností, z nichž lze dovodit, že smlouva, z níž bylo plněno, je neplatná. Není přitom významné, zda oprávněný má takové právní znalosti, aby byl subjektivně schopen posoudit uvedené skutkové okolnosti a zjistit, že smlouva, podle níž plnil, je neplatná.* Objektivní tříletá lhůta pak běží rovněž u každého dne jednotlivě.
16. V důsledku insolvenčního řízení žalobkyně a přihlášení pouze části pohledávky žalobce do tohoto řízení je nutno posoudit běh promlčecí lhůty ve dvojím režimu se zohledněním insolvenčního řízení a bez zohlednění. Okresní soud pak správně posoudil i stavění promlčecí lhůty, nicméně vyšel z jiné splatnosti nároku v důsledku závěru o platnosti smlouvy a splatnosti nájemného. Odvolací soud vychází z promlčecí lhůty za každý den jednotlivě. Přihláška pohledávky do insolvenčního řízení byla žalobcem doručena dne 17. 7. 2014, a týkala se náhrady za dobu od 1. 4. 2009 do 1. 10. 2012.
17. Náhrada za dobu od **28. 12. 2008 do 16. 7. 2011** je tedy již promlčena uplynutím tříleté promlčecí lhůty dle § 107 odst. 2 obč. zák., kdy se promlčela postupně v období od 28. 12. 2011 do 16. 7. 2014 ještě před podáním přihlášky do insolvenčního řízení. V této části je nárok žalobce promlčen.
18. Promlčení náhrady za dobu od **17. 7. 2011 do 1. 10. 2012**, jež byla předmětem přihlášky, by normálně končilo od 17. 7. 2014 do 1. 10. 2015, avšak podle § 174 insolvenčního zákona se od podání přihlášky po dobu insolvenčního řízení staví. Tj. staví se po dobu 636 dnů, tj. od 17. 7. 2014 do 12. 4. 2016, kdy bylo zveřejněno usnesení o zamítnutí insolvenčního návrhu žalobce. K obecné 3leté lhůtě se připočte 636 dnů. Konec promlčecí lhůty tedy postupně připadl na data od 12. 4. 2016 do 27. 6. 2017. Žaloba byla podána dne 23. 3. 2017, tedy za období od 17. 7. 2011 do 26. 6. 2012 je nárok promlčen (konec promlčecí lhůty nastal 12. 4. 2016 až 22. 3. 2017). Nepromlčena je část za období 27. 6. 2012 do 1. 10. 2012 (konec promlčecí doby 23. 3. 2017 do 27. 6. 2017). Tomuto období 97 dnů odpovídá částka poměrně podle výše sjednaného nájemného 93 038,70 Kč. Dosud bylo na nájemné uhrazeno 50 000 Kč, zbývá tedy 43 038,70 Kč. Nutno ovšem zohlednit i subjektivní promlčecí lhůtu dvou letou, která uplynula i po připočtení 636 dnů před podáním žaloby (konec subjektivní promlčecí doby v období 23. 3. 2016 do 27. 6. 2016).
19. Pokud jde o náhradu za dobu od **2. 10. 2012 do 16. 6. 2013**, která nebyla přihlášena do insolvenčního řízení, tak tříletá promlčecí lhůta uplynula v rozmezí 2. 10. 2015 a 16. 6. 2016, tedy před podáním žaloby a nárok je v této části promlčen.
20. Otázka platnosti odstoupení žalobce od smlouvy od nájmu, výzvy k úhradě dluhu je vyřešena rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2019, sp. zn. 27 Cdo 2695/2018, kdy žalobce pro konflikt zájmů mezi společníkem a společností nemohl platně převzít odstoupení od smlouvy a výzvu k úhradě dluhu. Obdobně tedy nemohl podle odvolacího soudu pro konflikt zájmů uznat za žalovanou dluh vůči žalobci. Uznáním dluhu totiž zhoršil postavení žalované, vznikem případné

domněnky trvání dluhu a prodloužením promlčecí lhůty. Odvolací soud tedy souhlasí se závěrem okresního soudu v odstavci 55. napadeného rozsudku o neplatnosti uznání dluhu ze dne 13. 11. 2012 podle § 22 odst. 2 obč. zák. Nedošlo tedy k prodloužení promlčecí lhůty na deset let uznáním dluhu.

21. Z výše uvedených důvodů odvolací soud podle § 220 odst. 1 písmeno b) o. s. ř. změnil napadený rozsudek ve výroku I. tak, že žalobu zcela zamítl. Ve výroku II. pak rozsudek dle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.
22. V důsledku částečné změny napadeného rozsudku pak odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř. nově rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř. o nákladech řízení před okresním soudem a přiznal zcela úspěšné žalované náhradu nákladů řízení sestávající z odměny 167 670 Kč za 11,5 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis odporu proti žalobě, vyjádření k otázce věcné nepřislusnosti (počítáno jako půl úkonu), sepis vyjádření ze dne 18. 4. 2019, zastupování u jednání dne 23. 4. 2019 v délce více než dvě hodiny, bráno za dva úkony, sepis vyjádření ze dne 23. 5. 2019, zastupování u jednání dne 13. 1. 2020 v délce více než dvě hodiny, bráno za dva úkony, účast na výsledku žalobce v Plzni dne 2. 10. 2020, sepis vyjádření ze dne 5. 10. 2020 a zastupování u jednání dne 1. 2. 2021) po 14 580 Kč podle § 7 odst. 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu, dále z náhrady hotových výdajů 3 600 Kč za 12 úkonů po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu, dále z cestovného k jednáním celkem 4 831 Kč, nocležného v Plzni s náklady ve výši 921 Kč; dále z náhrady za ztrátu času celkem 4 800 Kč a dále z náhrady za DPH 38 183 Kč (21 % z 181 822).
23. O náhradě nákladů řízení státu bylo znovu rozhodnuto podle § 148 odst. 1 o. s. ř. a neúspěšný žalobce je povinen státu nahradit náklady na svědečné 469 Kč.
24. O náhradě nákladů odvolacího řízení krajský soud rozhodl podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalovaná byla v odvolacím řízení zcela úspěšná, má tedy právo na náhradu nákladů odvolacího řízení za odvolání do výroku I. z tarifní hodnoty 175 047 Kč pak odměna advokáta činí dle § 7 advokátního tarifu 8 540 Kč; za vyjádření k odvolání protistrany z hodnoty 1 385 509 Kč odměna advokáta činí 13 460 Kč; odměna celkem 43 740 Kč za účast u tří odvolacích jednání (15. 12. 2021, 25. 1. 2022, 15. 12. 2022) z tarifní hodnoty 1 560 556 Kč činí 14 580 Kč za úkon; dle § 13 náhradu hotových výdajů za 5 úkonů po 300 Kč tedy 1 500 Kč; dále náhradu 14 121 Kč za DPH (21 % z 67 240) a za zaplacený soudní poplatek 8 753 Kč. Celkem je tedy žalobce povinen nahradit žalované náklady odvolacího řízení 90 114 Kč.
25. Odvolací soud nepřiznal žalované neúčelnou odměnu 14 580 Kč a náhradu hotových výdajů 300 Kč za vyjádření ze dne 16. 5. 2022, neboť nebylo vyžádáno soudem a obsahovalo pouze odkaz na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci s argumentací pro neplatnost smlouvy. Dále odvolací soud nepřiznal neúčelné cestovné 1 278 Kč a ztrátu času 1 200 Kč k odvolacím jednáním z Karviné do Ostravy a zpět, kdy zástupce žalované je členem sdružení advokátů, jež má sídlo v Ostravě a zástupce žalované si mohl činnost zorganizovat tak, aby nemusel jezdit k jednáním z pobočky advokátní kanceláře v Karviné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je **dovolání přípustné**, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolání je možno podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně.

Ostrava 15. prosince 2022

JUDr. Šárka Žmolilová v. r.
předsedkyně senátu